

ПРОТОКОЛ

№ 2510

гр. София, 17.12.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 16 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Емил Дечев

Членове: Петър Н. Славчев
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Богданка Н. Гешева
и прокурора Лилия Стефанова Дамянова (СГП-София)
Сложи за разглеждане докладваното от Емил Дечев Частно наказателно дело
№ 20211100202368 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 13:50 часа се явиха:

Искано лице М. Г. СТ. – редовно призован, явява се лично и с адв.ИЛ. В., упълномощен защитник.

СТРАНИТЕ:/Поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че по делото е представено заверено копие от Удостоверение, посоченото в чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налага наказание „ЛОС“ или мерки, включващи „ЛОС“ за целите на тяхното изпълнение в ЕС.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА също така, че е приложено и цялото дело по НЧД № 3871/21 г. по описа на СГС, НО 29 с-в, с което определение е било прекратено съдебното производство по НЧД № 3871/21 г. по описа на СГС, НО, 29 с-в от 07.12.21 г., което определение е влязло в сила.

ПРОКУРОРЪТ - Да се приобщят доказателствата.

Адв.В. – Да се приобщят доказателствата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА като писмени доказателства по настоящото дело горецитираното удостоверение и писмените материали по НЧД № 3871/21 г.

на СГС, НО, 29 с-в.

ПРОКУРОРЪТ – Няма да соча други доказателства.

Адв.В. - Няма да соча други доказателства.

ИСКАНОТО лице – Искан да изтърпявам наказанието си в България.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ - Считам, че ЕЗА издадена по отношение на М.С. отговаря в пълнота на изискванията на чл. 36 и 37 от ЗЕЕЗА, издадена е от компетентен орган, с цел изпълнение на наказание „ЛОС“ в размер на 2 г. 6 м., наложено с присъда № 334/2013 г. на съда в гр.Трани, Р Италия за престъпления, наказуеми и съгласно българското законодателство. Действително е налице едно от факултативните основания за отказ, посочени в чл.40, ал.1, т.2 от ЗЕЕЗА, тъй като е изтекла абсолютната давност за изпълнение на наказанието по българското законодателство, посочена в чл.82, ал.4, вр. ал.1, т.4 от НК и в същото време престъплението, за което е осъден българският гражданин попада и в юрисдикцията на РБ, съгласно чл.4 от НК. Предвид обстоятелството, че издаващата държава вече е изпратила удостоверение по чл.3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС счита, че съдът следва да постанови отказ на основание чл. 40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА, като се приеме изпълнението на наказанието в България, но без да се пристъпва в процедурата, посочена в чл.44, ал.8-11 от ЗЕЕЗА, към която препраща чл.29 от специалния закон, тъй като с удостоверението издаващата държава е сезирала именно компетентния орган, който и СГС. От друга страна намирам, че съдът не може да се произнесе в това производство с решение по чл. 12 от специалния закон и предлагам при отказ за изпълнение на ЗЕЕЗА исканото лице да бъде предадено - да бъде образувано ново производство, с оглед признаване и изпълнение на съдебния акт на издаващата държава, като предлагам до тогава МНО „Домашен арест“ на искания, да бъде изменена в „Парична гаранция“.

Адв.В. – С известна част от казаното от прокурора съм съгласен и формално е налице отказ по чл.40, ал.1, т.3, поради изтекла абсолютна давност за изтърпяване на наказание, съгласно българския закон.

От друга страна смятам, че Съдът разполага с абсолютно всички законови възможности да приложи разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като към настоящия момент са изпълнени всички предпоставки за прилагане на тази законова разпоредба, а именно издадена е ЕЗА за изпълнение на наказание „ЛОС“, г-н С. се намира на територията на РБ, български гражданин и съответно съдът на основание тази разпоредба

може да признае италианската присъда, да я приеме за изпълнение, но влизаме в хипотезата на изтеклата абсолютната давност, т.е. съдът след като стори това по чл.29, ал.1, следва да прекрати производството, тъй като няма какво да се изпълнява, изпълнението на наказанието е погасено по абсолютна давност.

В този смисъл е моето становище.

ПРОКУРОРЪТ – В случая е налице факултативно основание за отказ. Предлагам да се произнесете по т.4, защото приемам, че имаме сезиране на издаващата държава за признаване изпълнение на акта, а пък ако се прекрати ЕЗА само на основание т.2, ние оставаме висящи тяхното удостоверение.

Адв.В. /реплика/ - Признавам си, че ми е малко трудно да осмисля позицията на прокурора. С въпросното удостоверение италианската страна обективира и воля и съгласие да се приложи съответно и европейските нормативни актове и съответно процедурата по ЗПИИСАННЛСМВЛС и нашата държава е без всякакви ограничения, почитаемият съдебен състав пред който е образувано производство за изпълнение на ЕЗА, това е точно хипотезата на чл.29, ал.1, именно същият съдебен състав, пред който е образувано това производство, това е логиката на закона, няма друга, да приложи този текст, да приеме тази присъда и да постанови нейното изпълнение, след това да констатира, че е изтекла абсолютна давност и съответно да прекрати делото. Не виждам нито една формална законова пречка това да стане. Абсурдно е да се иска да се образува ново дело, общо взето такова беше образувано. Абсурдно е да се търси някакво трето производство, сезирано кой знае от кого, за да се реализират тези законови възможности, които и почитаемият съд има и в настоящия момент.

Моля да отмените и мярката Домашен арест, която се изпълнява към настоящия момент.

Исканото лице С. - Поддържам казаното от защитата.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

След съвещание, СЪДЪТ като взе предвид становището на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Постъпило е за разглеждане по настоящото съдебно заседание ЕЗА на съда в гр.Трани, Р Италия, за изпълнение на наказание от 2 г. „ЛОС“ по отношение на М. Г. СТ., във връзка с издадена присъда № 334/2013 от 29.04.2013 г. от съд в гр.Трани Р Италия, влязла в сила на 29.04.2014 г. по наказателно дело № 201/2015 SIER. В ЕЗА са посочени престъпленията, за които е бил признат подсъдимият М. Г. СТ., роден на **** г. с ЕГН *****, като същият видно от ЕЗА е бил признат за виновен и осъден за престъпления по чл.416, ал.1, 2, 3 и 5 от НК, чл.81, 110, 615 ter, 615 quater, 615 quinquies, 617 quarter, 617 quinquies и 648 от НК за престъпление по чл. 81, 61, ал.2, 110 и 615 ter, 615 quater, 615 quinquies, 617 quarter, 617 quinquies и 648 от НК.

Настоящият съдебен състав констатира, че престъпленията, за които е

бил признат за виновен исканото лице М.С. са били извършени за периода от м.06.2008 г. до м.05.2010 г. в различни места в Италия, Испания, Франция, България и други места, като видно от изпратената от италианските съдебни власти ЕЗА, тези престъпления попадат в кръга, за които не следва да се търси двойна наказуемост, тъй като те попадат в графата престъпления, свързани с компютри и преправяне на платежни средства. В съдебно заседание исканото лице М.С. заявява, че ако българският съд приеме, че ЕЗА е основателна, той желае да изтърпи наложеното му наказание от съда в гр.Трани, Р Италия в български затвор.

Настоящият съд счита, че ЕЗА отговаря на изискванията, предвидени в чл.37 от ЗЕЕЗА, относно формата и съдържанието и е издадена от компетентен орган на издаващата държава, а именно съдът в гр.Трани Италия. Действително защитата правилно отбелязва, че към настоящия момент, съгласно чл.82, ал.1, т.4, вр. ал.3 от НК абсолютната давност за предвиденото наказание 2 години и 6 месеца е изтекла, тъй като присъдата е влязла в сила на 29.04.2014 г. и съответно абсолютната давност е изтекла на 29.10.2021 г.

От друга страна, съдът обръща внимание, че изтичането на давността по българското законодателство е факултативно основание, предвидено в чл.40, ал.1, т.2 от ЗЕЕЗА, като съдът в настоящия случай счита, че не би следвало да се прилага това факултативно основание, тъй като съдебното производство е било образувано по искане на италианските съдебни власти преди изтичането на абсолютната давност.

На следващо място, съдът констатира, че в ЕЗА на италианските съдебни власти са посочени обстоятелства, при които са извършени престъпленията. Тези престъпления попадат в списъка, посочен в чл.36, ал.3, точки 11 и 24. По делото не са налице съмнения относно самоличността на исканото лице. Не са налице задължителните основания за отказ на ЕЗА, предвидени в чл.39 от ЗЕЕЗА, нито някое от другите факултативни основания, извън предвидените относно давността по българското законодателство.

Предвид факта, че исканото лице се възползва от възможността същият да изтърпи наказанието от 2 години и 6 месеца на територията на РБ, съдът намира, че следва да откаже изпълнението на ЕЗА на италианските съдебни власти, като вместо това следва на осн. чл.44, ал.8, вр.чл.40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА, вр. чл 29, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода, след така направения отказ за изпълнение на ЕЗА, да приеме за привеждане в изпълнение от българската прокуратура по местоживее на лицето, наложеното наказание от 2 години и 6 месеца „ЛОС“ да се изтърпи в България. В случая, съдът счита, че не следва да се прилагат разпоредбите на чл.29, ал.2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като описаната в текста на чл.29, ал.2 от този закон, хипотеза е различна от настоящата, защото тя се отнася за лице български гражданин, който към момента на разглеждане на делото е бил на територията на друга държава членка, която след предоставени гаранции за връщане е дала възможност на

българския гражданин да се завърне по реда на този закон, а настоящият случай не е такъв.

Съгласно чл.44, ал.10 от ЗЕЕЗА, след влизане в сила на решението по чл.44, ал.8 от ЗЕЕЗА, Съдът следва да постанови да се изпрати препис на съответната Окръжна прокуратура, която следва да приведе наложеното наказание в изпълнение.

Предвид изложеното и на основание чл. 44, ал.8 от ЗЕЕЗА, СГС

Р Е Ш И:

ОТКАЗВА изпълнение на ЕЗА, издадена от съда в гр.Трани, Р Италия, във връзка с наложено наказание от 2 години „ЛОС“ на М. Г. СТ. с ЕГН *****, наложено с присъда № 334/2013 от 29.04.2013 г. от съд в гр.Трани, Р Италия, влязла в сила на 29.04.2014 г. по наказателно дело № 201/2015 SIER за предаване на българския гражданин М. Г. СТ. на италианските съдебни власти за изпълнение на така наложеното наказание.

На основание чл.44, ал.8, вр.чл.40, ал.1, т.4 от ЗЕЕЗА ПРИЕМА да приведе в изпълнение от СГП наказанието от 2 години и 6 месеца „ЛОС“ на българския гражданин М. Г. СТ., наложено му с влязла в сила на 29.04.2014 г. присъда № 334/2013 от съд в гр.Трани, Р Италия, по наказателно дело № 201/2015 SIER.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 5-дневен срок от днес пред САС.

След постановяване на решението и съобразявайки разпоредбата на чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА Съдът намира, че МНО „Домашен арест“ на исканото лице М.С. следва да се измени в „Задържане под стража“.

Предвид изложеното и на основание чл.44, ал.7 от ЗЕЕЗА, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на исканото лице М. Г. СТ. с ЕГН ***** от „Домашен арест“ в „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест с частна жалба или протест в 5-дневен срок от днес пред САС.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА РЕШЕНИЕТО, препис от същото да се изпрати на СГП за изпълнение.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА НА РЕШЕНИЕТО, да се уведоми съдебният орган на издаващата държава за изхода на делото.

Исканото лице да бъде приведено в Следствения арест на бул.“Г.М.Димитров“ № 42.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15.40 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____